

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIV, številka 560 datum 20. 9. 2020

Iz zakladnice Slomškovich nagovorov:

»Pogostokrat sem slišal, da se ljudje čudijo, kako so naši predniki zmogli toliko cerkva zgraditi in jih tako bogato okrasiti. *Ali so bili bolj premožni kot mi?* Sploh niso bili premožni, le potrebovali niso toliko kot mi. Hude letine jim niso prizanašale, pa klub temu niso pozabili na Boga. Spoznali so, da le malo tega, kar jim je Bog dal, njemu namenijo, kar Bogu posodijo, pa se jim bo stoterno povrnilo. Sami so bili ubogi, skrbeli pa so za lepoto cerkva in za Božjo čast, zato jih je Bog osrečil – in le dvoje je treba, da se veliko lepega in dobrega zgotovi: **goreče srce Božje ljubezni in združena moč**. Tako kot male mravlje nesejo dragega kadila in drobne čebele žlahtnega medu in voska, tudi farani po malem veliko dobrega naredijo, če so enotni in dobrasrčni.

A vedite: **fara ni poštena, čeprav ima še tako lepe cerkve in velike zvonove, če nima poštenih ljudi**. *Kakšni so bili naši predniki?* Jezus pravi, da jih bomo spoznali po njihovem sadežu. Poznal sem veliko starih mož, ki so veljali za poštenjake – bili so pravični kristjani, pridni kmetje, pokorni Bogu in svoji gosposki. Niso sicer toliko znali in vedeli kot mi danes, zato pa so bili mož beseda in so se greha bolj bali kot ognja. **Svoje otroke so vzgajali v Božjem strahu, zapustili pa so jim poštenje in dobro srce, kar je najboljša dota**. Dobro (to je) **po krščansko vzgojeni otroci so krona poštenih staršev, slava in žlahtne rože svojega rojstnega kraja in fare**.« *Po: Krščanska beseda Antona Martina Slomška*

Pon., 21. 9. MATEJ	Ob 19. uri za + Marijo in Franca Nagliča ter starše in 4 brate
Tor., 22. 9. Mavricij	Ob 19. uri za + Antonijo in Franca Repnika ter sina Branka
Sre., 23. 9. Pij iz Pietrelcine	Ob 8. uri na čast sv. p. Piju za sveto vero v naših družinah

Čet, 24. 9. Anton Martin Slomšek	Ob 19. uri na čast bl. A. M. Slomšku za božji blagoslov in varstvo ter sveto vero v naših družinah
Pet., 25. 9. Sergij Radoneški	Ob 19. uri za + Marijo Švajger, obl. ter Lenarta in sina Franca
Sob., 26. 9. Kozma in Damijan Kvartna sobota	Ob 19. uri za + Marjeto in Antona Ogrina ter sina Zvonka in za + Marijo in Antona Prassnitza
Ned., 27. 9. 26. NEDELJA MED LETOM SLOMŠKOVA NEDELJA	Ob 8. uri bl. A. M. Slomšku na čast za dušno in telesno zdravje ter božje varstvo <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Zdravka Osrajnika in sina Karla</i> Ob 11.30 za + Marijo in Milana Slemenjaka ter sina Milana

Anton Martin Slomšek je odraščal na slovenskem podeželju. Doma so bili kmetje in kmečko življenje je poznal do obisti. Ravno njegovo kmečko poreklo je razlog, da je kljub izobraženosti in službovanju na visokih položajih v družbi in v Cerkvi v svojih delih in nastopih **ohranjal ljudskost, pristopnost, preprost jezik z močnimi prispodobami iz narave**. Zagotovo je Slomšek slovensko podeželje zelo dobro poznal tudi z družbenega in socialnega vidika. Vedel je, kako deluje kmetija, kako soseščina, kako vas. Poznal je slovensko prepirljivost, vedel je, kako razdiralna sta sebičnost in pohlep. Zato ne čudi, da med njegovimi izreki najdemo naslednjega: **Sloga jači – nesloga tlači**. V sodobni slovenščini bi se ta rek lahko glasil: **Sloga nas krepi – nesloga nas hromi**. Ni dvoma, da sloga krepi skupnost – bodisi da pod skupnost razumemo družino, soseščino, vaško skupnost bodisi narod, državo, škofijo. **V naravi človeka kot družbenega bitja je, da išče slogo in se izraža solidarno**. Sloga in solidarnost nista umetno pridani moralni kategoriji, temveč izhajata iz človekove globine. Že evolucijsko in biološko gledano je jasno, da človek brez sloge in solidarnosti v svetu, kjer so nanj prežale mnoge plenilske živali, ne bi preživel. Več je bilo sloge, večja je bila moč preživetja.

Če bi natančno pogledali zgodovino slovenskega naroda, bi ugotovili, da nas ni reševala le ljubezen do slovenskega jezika, kar radi poudarjamo, temveč tudi neka temeljna složnost v smislu: midva govoriva isti jezik, midva morava tudi drugače skup držati. Ta složnost se skozi stoletja niti ni prepoznala v neki politični moči, saj nismo imeli svoje države, prepoznala pa se je v nekem temeljnem občutku za pripadnost. Če bi bili Slovenci v svojem temelju nesložni, bi na poti

skozi minula stoletja kot narod enostavno izginili. Danes se glede tega moramo paziti, da ne bi politične nesložnosti, ki je pri nas zelo močna, razmazali po celem narodnem telesu. Če je politika sprta in če kakšni aktivisti načrtno vnašajo razdor, še ne pomeni, da je razdor prodril v vse pore našega življenja in da smo vsi sprti.

Slovenci kot narod in Cerkev ostajamo večinsko složni, dokazov za to ne manjka. Kmetje na vasi še vedno znajo stopiti skupaj; tako v dobrem, ko je treba pripraviti veselico, kot v slabem, ko je treba pomagati nekemu, ki je pogorel. Določene solidarnostne akcije doživijo na Slovenskem nepričakovano velik odziv; složno pomagamo vsi: levi in desni, verni in neverni, staroselci in priseljenci. Tudi v kulturi in športu je čutiti težnjo k slogi in podpiranju drug drugega. Glede sloge ne smemo biti črnogledi. Moramo pa biti previdni! Razdor in nesloga sta vedno nekje za vogalom. Ni zaman, da po grško hudiču pravimo *diabolos*; iz grških besed *dia* (vmes, počez) in *ballo* (vržem, vstavim). To je, hudič je tisti, ki »vmes«, se pravi, med nas, postavlja usodne prepreke in zidove nerazumevanja, predsodkov, podcenjevanja, da bi s časom dosegel stanje trajne delitve in sovraštva. Primer je zadnja pandemija. Slovenci smo pokazali zavidljivo složnost in se vzorno držali ukrepov zoper kornavirus. A na koncu smo namesto praznovanja sloge dočakal žalostni festival politične nesloge.

Slomškovo vodilo **sloga jači – nesloga tlači** je **izrazito krščansko vodilo**. Sloga, edinost nista le občečloveški vrlini, temveč sta predvsem **Kristusov dar človeštvu. Človeška vrlina je nepopolna, Kristusov dar sloge in edinosti pa je popoln in dokončen**. Kot piše Pavel Efežanom: **»Kajti on je naš mir, on, ki je iz obeh napravil eno, s tem da je podrl steno pregrade, to je sovraštvo. V svojem mesu je odpravil postavo zapovedi v predpisih, da bi v sebi iz dveh ustvaril enega, novega človeka.«**

p. Branko Cestnik v duhovni pripravi na Slomškovo nedeljo

Pon., 28. 9. Venčeslav	Ob 19. uri za + Marijo Mihelič
Tor., 29. 9. MIHAEL, GABRIJEL IN RAFAEL	Ob 19. uri Za + Daniela Petruna
Sre., 30. 9. Hieronim	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 1. 10. Terezija Deteta Jezusa	Mesec rožnega venca
	Prvi četrtek - ob 19. uri za + Marijo in Viktorja Kozjaka ter vse + na Pokeržnikovem
Pet., 2. 10.	Prvi petek - ob 19. uri

Angeli varuhi	za + Maksimilijana Roškarja in sorodnike
Sob., 3. 10. Frančišek Borgia	Prva sobota - ob 19. uri za vse + Zapečnikove
Ned., 4. 10. 27. NEDELJA MED LETOM ROŽNOVENSKA NEDELJA	Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij Ob 8. uri za vse + v družinah Čas, Rižnik in Duh ter Jakoba Vezovnika Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Antona Kanopa ter 2 sestri in 2 brata Ob 11.30 za + Milko in Jožefa Fornezi ter vse + na Vlkarjevem

»Marija je živel tesno povezana z Bogom. Brala je Sveto pismo, premišljevala o Božjih čudežih in Božjih obljubah in hrepenela, da se izpolnijo. Angel jo je našel v molitvi, ko ji je prinesel veselo oznanilo. Ta odnos z Bogom jo je navdajal z blaženostjo in jo naučil slavospeva **»Moja duša, poveljučuje Gospoda«**, ki je najlepši izraz blaženosti v Bogu.

Kako srečen je bil Marijin odnos z Jezusom. Videla je, kako je z leti napredovati v modrosti in milosti. Vse njegove besede so bile izraz nebeške čistosti, ki jih je Marija premišljevala in ohranila v svojem srcu. *Koga se ne dotakne, ko opazuje sveto družino pri molitvi?*

Mi sicer ne moremo tako kot Marija videti Jezusa s telesnimi očmi, toda tem bolj z očmi vere. Kaj nas ovira, da bi brali njegovo življenjsko zgodbo in jo premišljevali, ga ljubili in slavili, molili zgodaj zjutraj in pozno zvečer, pred in po jedi. Molitev je dihanje naše duše in družina, ki ne moli, je mrtva.

Mati ali moliš z otroki? Pusti, naj sklepajo roke!« bl. Anton Martin Slomšek

V mesecu, ki je pred nami, se bomo z rožnim vencem v roki pogosto približali rožnovenski Materi Božji in jo s to čudovito molitvijo, ki jo po pravici imenujemo Marijin psalterij, častili in prosili. Rožni venec bo umirjal našo raztresenost, postavljal bo vsako stvar na svoje mesto. Učil nas bo preprostosti življenja, ki ga je živel Marija z Jezusom v prelepem četvernem vencu njegovega otroštva, javnega delovanja, trpljenja in poveličanja. V oktobru bomo tako še bolj povezani z njo, ki je bila z Jezusom vsak trenutek njegovega zemeljskega življenja. Tako kot z njim želi tudi ob nas stopati skozi sleherni trenutek življenja.

***'Moli, moli rožni venec, ljubljene slovenski krov,
zvesto nad teboj počival bo Marijin blagoslov.'***

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Freda Mlinarič, župnik)
fredi.mlinaric@rc.si; fredim@siol.net
<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>